

Nr 456

Av herrar **Elmwall** och **Antonsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 11, med förslag till lag om köttbesiktning m. m.

Kassationerna av kött och fläsk uppgår till mycket stora värden. För såväl producenterna som samhället är det angeläget, att sådana förluster undvikas så långt det är möjligt. Forskning och försöksverksamhet har väsentliga uppgifter i att söka finna förebyggande åtgärder till förhindrande eller minskning av dessa förluster.

En viktig åtgärd i detta syfte är att leverantörer av kasserade djur omedelbart får meddelande om kassationen och orsaken till densamma. Den klagorätt, som leverantören enligt den föreslagna lagen om köttbesiktning skall ha, blir givetvis meningslös i det fall han icke får besked om kassation förrän köttet redan förstörts. För att i någon mån råda bot på detta bör man enligt vår mening införa bestämmelse i lagen om skyldighet för vederbörande besiktningsveterinär att genom det mottagande slakteriet lämna underrättelse till leverantören om kassation och kassationsorsak.

En sådan bestämmelse bör kunna införas som ett särskilt moment under 9:e paragrafen, lämpligen som 4 mom., varvid det i Kungl. Maj:ts förslag upptagna fjärde momentet i stället rubriceras som 5 mom.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 11 för sin del måtte besluta,

att lagen om köttbesiktning m. m. 9 § 4 mom. må erhålla följande lydelse:

”Besiktningsveterinär, som vid besiktning av kött funnit detta otjänligt till människoföda, skall samma dag lämna skriftlig uppgift därom till vederbörande offentliga slakterhus eller kontrollslakteri. Därvid skall besiktningsveterinären tydligt ange orsaken till att köttet befunnits otjänligt till människoföda.”, samt

att i Kungl. Maj:ts förslag upptagna mom. 4 av nämnda paragraf må ingå som mom. 5.

Stockholm den 4 februari 1959

Emil Elmwall

Johannes Antonsson